

CÂU CHUYỆN GẦN DÂN CỦA BÁC

Sinh thời, tất cả tiền lương, tiền viết sách, báo Bác giao hết cho cán vụ gửi tiết kiệm ở một ngân hàng trên đường Quán Thánh. Năm 1965, Mỹ ném bom bắn phá Hà Nội, tình hình căng ghê gớm. Một buổi trưa, Bác nằm dưới tán cây to ở Phủ Chủ tịch, Bác gọi đồng chí Vũ Kỳ lại hỏi: "Trời nắng thế này, mình nằm dưới tán cây mà còn thấy hầm hập, không biết anh em trực chiến trên nóc nhà Quốc hội có đủ nước dùng không? Bác dạo này yếu quá, sợ lên không nổi".

Đồng chí Vũ Kỳ chạy đi một lúc, quay trở về. Bác nói ngay: "Chú phải nói đúng những điều chú thấy, chú nghe...". Đồng chí Vũ Kỳ báo cáo lại anh em chiến sĩ có nước chín để dùng nhưng phải dè sẻn... Sau một hồi suy nghĩ, Bác nói lại: "Chú cho rút tất cả tiền tiết kiệm của Bác, gửi ngay sang Bộ Quốc Phòng. Chú nói tiền này Bác tặng cho bộ đội phòng không để có thêm nước uống". Trưa hôm sau, đồng chí Lê Hữu Lập, cán bộ văn phòng Phủ Chủ tịch rút toàn bộ số tiền tiết kiệm của Bác và trao cho Bộ Quốc Phòng. Một lần khác, trong chuyến đi công tác tại tỉnh Hà Đông, Bác xuống tát nước cùng nông dân ngay trên bờ ruộng. Một đồng chí lãnh đạo tỉnh cũng xuống cầm dây gầu nhưng lóng ngóng không sao tát được nước. Bác Hồ không nói gì. Chỉ riêng một chi tiết này thôi cũng khiến chúng ta phải ngỡ ngàng. Bác xa đất nước hơn 30 năm, từ ngày còn là anh thanh niên Nguyễn Tất Thành 20 tuổi, lại sinh trưởng trong một gia đình nhà Nho, nhưng công việc nhà nông Bác vẫn rành rẽ. Đó chính là trọng cái gần dân, không xa rời nhân dân, gần bó mật thiết với nhân dân.

Là một vị Chủ tịch nước, nhưng Bác vẫn thật đơn sơ và bình dị, vẫn bộ áo kaki trắng đã bạc màu, vẫn đôi dép cao su đã mòn cả đế. Ở Bác vừa toát lên vẻ thanh cao, vĩ đại lại vừa thật áp áp, gần gũi. Bác sống với cuộc sống của nhân dân, đau cùng nỗi đau của nhân dân, vui chung với niềm hạnh phúc của nhân dân. Không một phút nào Bác ngừng lo cho nhân dân, không một giây nào Bác thôi nghĩ đến vận mệnh của dân tộc.

Đêm mơ nước, ngày thấy hình của nước
Cây cỏ trong chiêm bao xanh sắc biếc quê nhà
Ăn một miếng ngon cũng đắng lòng vì Tổ quốc
Chẳng yên lòng khi ngắm một nhành hoa.
(Người đi tìm hình của nước - Chế Lan Viên)

Rồi cả đến những lo lắng mà tưởng chừng một vị Chủ tịch nước với bộn bề công việc sẽ không thể nghĩ tới. Vậy mà:

Bác thương đoàn dân công
Đêm nay ngủ ngoài rừng
Rải lá cây làm chiếu
Manh áo phủ làm chăn
(Đêm nay Bác không ngủ - Minh Huệ)

Tình thương của Bác quả là bao la vô bờ bến. Trên thế giới và trong lịch sử, hiếm có vị lãnh tụ nào gần gũi nhân dân, giản dị, mộc mạc lại rất đỗi thanh cao như Bác. Bác luôn luôn là niềm tự hào, là niềm kiêu hãnh của đất nước Việt Nam.

Đã hơn bốn mươi năm kể từ ngày Bác “đi gặp các cụ Các Mác, Lê Nin”. Giấc mơ “cho nước ta được hoàn toàn độc lập, dân ta được hoàn toàn tự do, đồng bào ta cũng có cơm ăn áo mặc, ai cũng được học hành” cũng đã trở thành hiện thực. Bác đã có thể an lòng ngủ giấc ngủ ngàn thu. Cuộc đời và sự nghiệp của Hồ Chủ tịch không những sáng ngời bởi sự thông minh và tài giỏi mà còn bởi những giá trị đạo đức bất hủ, mãi là tấm gương cho thế hệ con cháu noi theo!

Đảng viên sưu tầm: Trần Vĩ Hích.
Chi bộ Khoa Nuôi trồng Thủy sản.

Bác Hồ đến thăm hội nghị phổ biến máy cấy công cụ cải tiến ở Từ Liêm, Hà Nội, tháng 7-1960